

КИЇВСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

ПОСТАНОВА

іменем України

17 лютого 2016 року

Справа № 810/5216/15

Київський окружний адміністративний суд у складі:

головуючий - суддя Волков А.С.,

фіксування судового засідання технічними засобами та ведення журналу забезпечував секретар судового засідання Гузік М.І.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні адміністративну справу за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю "Технополіс-1" до Державної податкової інспекції у Києво-Святошинському районі Головного управління ДФС у Київській області про визнання протиправними та скасування податкового повідомлення-рішення,

В С Т А Н О В И В:

Товариство з обмеженою відповідальністю "Технополіс-1" звернулось до суду з позовом до Державної податкової інспекції у Києво-Святошинському районі Головного управління ДФС у Київській області, в якому просило суд визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення-рішення від 15.06.2015 № 0001962204, згідно з яким до позивача застосовано штрафні (фінансові) санкції (штраф) у сумі 114700,00 грн.

Податкове повідомлення-рішення ґрунтується на твердженні про те, що позивач не подав до податкового органу звіт про контрольовані операції за 2013 рік в установленій законом строк.

В обґрунтування позовних вимог позивач зазначив, що не мав обов'язку подавати звіт про контрольовані операції за 2013 рік, оскільки контрольованих операцій у періоді, що перевірявся, у розумінні [Податкового кодексу України](#) не здійснював, тому податковий орган неправомірно застосував до нього штрафні (фінансові) санкції. У судовому засіданні представник позивача позовні вимоги підтримав, просив суд позов задовольнити.

Відповідач позову не визнав, в обґрунтування заперечень проти позову зазначив, що податкове повідомлення-рішення є правомірним і підстави для його скасування відсутні. У судовому засіданні представник відповідача підтримав заперечення проти позову, просив суд у задоволенні позову відмовити.

Заслухавши представників сторін, дослідивши представлені документи та інші зібрані по справі матеріали, суд дійшов висновку, що позов підлягає задоволенню з таких підстав.

Товариство з обмеженою відповідальністю "Технополіс-1" є юридичною особою, що зареєстрована 18.04.2003 (запис про державну реєстрацію в ЄДР від 24.10.2004 за №

1339120000000388), як платник податків перебуває на обліку у Державній податковій інспекції у Києво-Святошинському районі Головного управління ДФС у Київській області.

У травні 2015 року посадовими особами Держаної податкової інспекції у Києво-Святошинському районі Головного управління ДФС у Київській області проведено документальну позапланову виїзну перевірку позивача з питань дотримання вимог податкового законодавства щодо подання звітності про контрольовані операції за 2013 рік (акт перевірки від 28.05.2015 № 167).

В ході перевірки посадова особа ДПІ у Києво-Святошинському районі ГУ ДФС у Київській області встановила, що у 2013 році ТОВ "Технополіс-1" здійснювало господарські операції з придбання та реалізації товарів/послуг у ТОВ "Дієса" на загальну суму 10875252193,00 грн., з яких загальна сума контрольованих операцій склала 742461868,00 грн.

На думку посадової особи відповідача, позивач був зобов'язаний подати до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної податкової та митної політики, звіт про контрольовані операції за період з 01.09.2013 по 31.12.2013 у термін до 1 жовтня 2014 року, оскільки ТОВ "Дієса" є засновником ТОВ "Технополіс-1" та володіє часткою у статутному капіталі позивача у розмірі 100%, тому в силу положень підпункту "а" підпункту [14.1.159](#) пункту [14.1](#) статті [14 Податкового кодексу України](#) позивач і ТОВ "Дієса" є пов'язаними особами для цілей трансфертного ціноутворення, а операції, які здійснювались між ними, згідно з вимогами підпунктів [39.2.1.1](#), [39.2.1.4](#) підпункту [39.2.1](#) пункту [39.2](#) статті [39 Податкового кодексу України](#), є контрольованими.

Оскільки позивач такий звіт не подав, податковий орган дійшов висновку, що він порушив вимоги підпункту 39.4.2 пункту 39.4. статті 39, пункту 24 підрозділу 10 розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України, що виявилось у неподанні звіту про контрольовані операції за 2013 рік до закінчення встановленого законом терміну, тобто до 01.10.2014 р.

За результатами перевірки Державна податкова інспекція у Києво-Святошинському районі Головного управління ДФС у Київській області прийняла податкове повідомлення-рішення від 15.06.2015 року № 0001962204, згідно з яким застосувала до позивача штрафні (фінансові) санкції (штраф) у сумі 114700,00 грн.

Не погоджуючись з прийнятим податковим повідомленням-рішенням, позивач звернувся до суду з даним позовом.

Під час судового розгляду позивач визнав, що є пов'язаною особою по відношенню до ТОВ "Дієса", однак стверджував, що не мав обов'язку подавати звіт, оскільки операції, які здійснювались між ним та ТОВ "Дієса", не є контрольованими у розумінні підпункту [39.2.1.1](#) підпункту [39.2.1](#) пункту [39.2](#) статті [39 Податкового кодексу України](#), адже не відповідають ознакам, зазначеним у цій статті.

Суд також з'ясував, що акт перевірки від 28.05.2015 № 167 містить відомості про обсяг операцій за 2013 рік без розбивки по місяцям, а згідно з вимогами пункту 24 підрозділу 10 розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України звіт про обсяг контрольованих операцій має подаватися до центрального органу виконавчої влади у 2014 році за період з 01.09.2013 по 31.12.2013.

З метою перевірки відомостей про обсяг операцій, що здійснювались між ТОВ "Технополіс-1" і ТОВ "Дієса" у період з 01.09.2013 по 31.12.2013, а також правильності визначення контролюючим органом розміру штрафних (фінансових) санкцій суд витребував

від податкового органу розшифровку (деталізацію) інформації, що зазначена в акті перевірки від 28.05.2015 № 167 про обсяг контрольованих операцій з розбивкою обсягу операцій по місяцям.

Однак, податковий орган вимог суду не виконав, пояснивши це тим, що такої інформації податковий орган не має.

Надаючи правову оцінку відносинам, що виникли між сторонами, суд зазначає наступне.

У червні 2013 року Верховна Рада України прийняла [Закон України від 04.07.2013 № 408-VII "Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо трансфертного ціноутворення"](#), який набув чинності з 01.09.2013.

[Статтю 39 Податкового кодексу України](#) (у редакції [Закону України від 04.07.2013 № 408-VII](#)) передбачено механізм податкового контролю за трансфертним ціноутворенням.

Так, відповідно до пункту [39.2.1.1](#) підпункту [39.2.1](#) пункту [39.2](#) статті [39 Податкового кодексу України](#) контрольованими операціями є, зокрема, господарські операції з придбання (продажу) товарів (робіт, послуг), що здійснюються платниками податків з пов'язаними особами - резидентами, які:

задекларували від'ємне значення об'єкта оподаткування з податку на прибуток за попередній податковий (звітний) рік;

застосовують спеціальні режими оподаткування станом на початок податкового (звітного) року;

сплачують податок на прибуток підприємств та/або податок на додану вартість за іншою ставкою, ніж базова (основна), що встановлена відповідно до цього [Кодексу](#), станом на початок податкового (звітного) року;

не були платниками податку на прибуток підприємств та/або податку на додану вартість станом на початок податкового (звітного) року.

З аналізу вказаної норми убачається, що операції платника податків з пов'язаними особами - резидентами вважається контрольованими лише за наявності однієї з умов, а саме, якщо ці пов'язані особи:

задекларували від'ємне значення об'єкта оподаткування з податку на прибуток за попередній податковий (звітний) рік;

застосовують спеціальні режими оподаткування станом на початок податкового (звітного) року;

сплачують податок на прибуток підприємств та/або податок на додану вартість за іншою ставкою, ніж базова (основна), що встановлена відповідно до цього [Кодексу](#), станом на початок податкового (звітного) року;

не були платниками податку на прибуток підприємств та/або податку на додану вартість станом на початок податкового (звітного) року.

Відповідно до статей [11](#), [71 Кодексу адміністративного судочинства України](#) розгляд і вирішення справ в адміністративних судах здійснюються на засадах змагальності сторін та

свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості. Кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених [статтею 72 цього Кодексу](#). В адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову.

Як вже зазначалось, під час судового розгляду позивач визнав, що є пов'язаною особою по відношенню до ТОВ "Дієса", тому в силу положень частини третьої [статті 72 Кодексу адміністративного судочинства України](#) суд визнав цю обставину такою, що не потребує доказуванню.

Позивач також не заперечував, що здійснював з ТОВ "Дієса" господарські операції з придбання (продажу) товарів у 2013 році.

Суд під час судового розгляду двічі витребував у відповідача докази на підтвердження належності господарських операцій, які здійснювались між позивачем і ТОВ "Дієса", до контрольованих операцій, а також про походження даних щодо обсягу контрольованих операцій, зазначених в акті перевірки, та їх деталізацію з розбивкою по місяцям, однак відповідач жодних доказів суду не надав, представник податкового органу у судовому засіданні з цього приводу не зміг надати суду жодних пояснень.

У той же час, суд на підставі документів податкової звітності ТОВ "Дієса", представлених позивачем, встановив, що товариство з обмеженою відповідальністю "Дієса" перебуває на податковому обліку в Міжрегіональному головному управлінні ДФС - Центральному офісі з обслуговування великих платників податків (код - 2810), спеціальних режимів оподаткування не застосовує, є платником податку на прибуток на загальних підставах, а також зареєстроване в якості платника податку на додану вартість.

Згідно з даними податкової декларації з податку на прибуток за 2013 рік (уточнюючої), звіту про фінансові результати за 2013 рік ТОВ "Дієса" задекларувало за результатами господарської діяльності за 2013 рік об'єкт оподаткування податком на прибуток у сумі 13160072,00 грн. та визначило податкове зобов'язання з податку на прибуток у сумі 507644,00 грн.

Відповідно до підпункту [16.1.3](#) пункту [16.1](#) статті [16 Податкового кодексу України](#) платник податків зобов'язаний подавати до контролюючих органів у порядку, встановленому податковим та митним законодавством, декларації, звітність та інші документи, пов'язані з обчисленням і сплатою податків та зборів.

Підпунктом [39.4.2](#) статті 39.4 статті [39 Податкового кодексу України](#) передбачено, що платники податків (крім Національного банку України), які протягом звітного періоду здійснювали контрольовані операції, зобов'язані подавати звіт про контрольовані операції центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, до 1 травня року, наступного за звітним, засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог закону щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису.

У той же час, положеннями пункту 24 розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України встановлено, що у 2014 році звіт про контрольовані операції, що відповідно до статті 39 цього Кодексу подається центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, за період з 1 вересня по 31 грудня 2013 року подається до 1 жовтня 2014 року.

У справі, що розглядалась, суд становив, що твердження податкового органу про те, що у період з 1 вересня по 31 грудня 2013 року позивач здійснював господарські операції з ТОВ "Діеса", які підпадають під ознаки контрольованих операцій, виявились безпідставними.

Таким чином, позивач не мав обов'язку подавати до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, звіт згідно з вимогами підпункту 39.4.2 статті 39.4 статті 39 та пункту 24 розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України, тому податковий орган безпідставно і неправомірно застосував до позивача штрафні (фінансові) санкції згідно з податковим повідомленням-рішенням від 15.06.2015 № 0001962204.

За наведених обставин позов підлягає задоволенню.

Згідно з частиною першою [статті 94 Кодексу адміністративного судочинства України](#) якщо судові рішення ухвалені на користь сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, суд присуджує всі здійснені нею документально підтверджені судові витрати за рахунок бюджетних асигнувань суб'єкта владних повноважень, що виступав стороною у справі, або якщо стороною у справі виступала його посадова чи службова особа.

Позивач за подання позовної заяви сплатив судовий збір у сумі 1720,50 грн., доказів понесення інших судових витрат суду не надав. Таким чином, судові витрати по сплаті судового збору підлягають присудженню на користь позивача.

Керуючись статтями [11](#), [14](#), [70](#), [71](#), [72](#), [86](#), [94](#), [159 - 163](#), [167](#), [254 Кодексу адміністративного судочинства України](#), суд

п о с т а н о в и в:

Адміністративний позов задовольнити.

Визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення-рішення Державної податкової інспекції у Києво-Святошинському районі Головного управління ДФС у Київській області від 15.06.2015 № 0001962204, згідно з яким до Товариства з обмеженою відповідальністю "Технополіс-1" застосовано штрафні (фінансові) санкції (штраф) у сумі 114700,00 грн.

Стягнути з Державного бюджету України за рахунок асигнувань Державної податкової інспекції у Києво-Святошинському районі Головного управління ДФС у Київській області на користь Товариства з обмеженою відповідальністю "Технополіс-1" судові витрати у сумі 1720 (одна тисяча сімсот двадцять) гривень 50 коп.

Постанова набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо скаргу не було подано в установлені строки. У разі подання апеляційної скарги постанова, якщо її не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті апеляційного провадження або набрання законної сили рішенням за наслідками апеляційного провадження.

Апеляційна скарга на постанову суду подається до Київського апеляційного адміністративного суду через Київський окружний адміністративний суд протягом десяти днів з дня отримання копії постанови.

Суддя

Волков А.С.

Дата виготовлення і підписання повного тексту постанови - "22" лютого 2016 р.